

Με χαρά δημοσιεύουμε σήμερα ένα ποίημα που μας έστειλε ο **Δημήτρης Ψαλίδας**

Άνοιξε τα μάτια.
Ξέρω,
θα τυφλωθείς από το φως.
Αυτό παθαίνει
όποιος κινείται στα σκοτάδια
για 15 μήνες.
Άνοιξε τα μάτια.
Πρέπει να βλέπεις τον εχθρό,
αν θες ν' αμυνθείς.

Κλείσε τ' αφτιά σου.
Όσα σου ψιθυρίζουν τα ερπετά
είναι μονάχα εντυπώσεις.
Αυτά σε κράτησαν σκυφτό,
αμήχανο
και τρομαγμένο.
Μην τους ακούς.
Το ψέμα εφεύραν
και ξέρουν πιο καλά απ' τον καθένα
στις καρδιές πως επιδρά,
και πως τη λάμψη σβήνει απ' τη ζωή
κι αφήνει μια θαμπάδα.

Τον βρήκες τον εχθρό;
Μην τον αφήσεις να ξεφύγει,
μπορεί να σε γελάσει,
τον φίλο να περάσεις για εχθρό.

Τα χέρια τώρα και τα ποδιά.
Τα παγωμένα μέλη
πρέπει να κουνηθούν.
Πρώτα τα χέρια,
μετά τα ποδιά.
Κούνα τα.

Δεν έχεις κουράγιο;
Στάσου για μια στιγμή,
τη δύναμη σου αναλογίσου,
τα κατορθώματα σου.

Τότε που έσπαγες βουνά
και γκρέμιζες συνειδήσεις,
που έκρυβες το φως του φεγγαριού
σαν ορθώσουν στις μύτες των ποδιών,
που διέσχιζες ωκεανούς κι ηπείρους,
μεταφέροντας
μηνύματα ανατροπής στις πλάτες σου.
Θυμήσου τα και σήκω.
Σήκω τώρα!
Κάτσε και σκέψου,
τι όπλισε με θάρρος τον εχθρό;
Σε νόμιζε ακούνητο,
τυφλό
κι ηττημένο,
από τον φόβο σου δυνάμωσε.
Δεν τον χρειάζεσαι σαν πας για μάχη.

Κι εσύ για μάχη πας,
επιλογή
δεν σου άφησαν καμιά.

Ή θα παλέψεις ή θα σε φάνε.
Ή θα νικήσεις ή θα σε φάνε.
Άρα θα παλέψεις.
Άρα θα νικήσεις.

Δημήτρης Ψαλίδας